
THE UNIVERSE NEEDS EVERYONE

Rozalia Aleksandrova

Medical University – Plovdiv, Department of Languages and Specialized Training, Bulgarian Language Section, Republic of Bulgaria, rozalia54@yahoo.com

Abstract: If I have to see something in myself and around me, I always look at the experience I gained in exploring torsion and quantum physics. AND THE SENSE of the new knowledge of the world in and around us. Recently, the collection of autographs by famous, so-called public figures. These are mostly artists: singers and musicians, actors and actresses, directors, poets and writers, sportsmen and many other spiritual leaders who are prominent in their field. People who fashion or design have placed the idea, image or sense that society needs in order to move forward in evolution. Evolution. Basic Law of Being. Undeniable. From the parish memories of civilization to the present day. From the time of Adam and Eve and before them. Since then, man has been interested in his prototype, the model that he has sealed in his mind and reproduced it. From the example of the one you take as a dream to study. And as a passion for an experience. Therefore, any human activity that leads us to development and enrichment is worthy to become a subject of scientific research.

Autographs. These are signatures. Signatures by presumption are used to authenticate a personal document. Through them the signatory declares, without being there, his presence. Relationship to a legal relationship. As a graphic sign, he can tell graffologists a lot about the features of a person. But when these are signatures that simply "seal" a meeting, they are a sign of the meeting itself. And much more.

Autographs. I felt them. And "I saw" that passion that the autograph put in their collection. In it there are many dreams, a force of life, fulfilled and unfulfilled, memories of past lives of greatness and sadness, beauty and exalted purposes. The struggle to them!

Keywords: autograph, famous person, development

ВСЕЛЕНАТА ИМА НУЖДА ОТ ВСЕКИГО

Розалия Александрова

Медицински университет – Пловдив, Департамент за езиково и специализирано обучение, Секция „Български език“, Р България, rozalia54@yahoo.com

Резюме: Ако трябва да видя нещо в себе си и около мене, винаги се допитвам до опита, който натрупах в опознаването на торсионната и квантовата физика. И СМИСЪЛЪТ от новото знание за света в нас и около нас. Напоследък доста разпространено е явлението събиране на автографи от известни, т.нар. публични личности. Това са предимно хора на изкуството: певци и музиканти, актьори, режисьори, поети и писатели, спортисти и много други изявени в своята област духовни водачи. Хората, които модата или промисълът са поставили начело на идея, образ или смисъл, от който обществото се нуждае, за да продължи напред в еволюцията.

Еволюцията. Основен закон на Битието. Неоспорим. От притчовите спомени на цивилизацията до днешни дни. От времето на Адам и Ева и преди тях. Оттогава и досега човекът се интересува от своя първообраз, от модела, който да запечата в съзнанието си и да го възпроизведе. От примера на този, когото приемаш като мечта за следване. И като страст за изживяване. Затова всяка човешка дейност, която ни води към развитие и обогатяване, е достойна за общественото внимание, а това значи и да стане обект на научно изследване.

Автографите. Това са подписи. А подписите по презумпция се използват за удостоверяване на персонален документален акт. Чрез тях подписалият се заявява, без да е там, своето присъствие. И отношение към дадено правно взаимоотношение. Като графичен знак той може да разкрие на специалистите графолози много за чертите на дадена личност. Но когато това са подписи, които просто „запечатват“ дадена среща, те са знак за самата среща. И много повече.

Автографите. Усетих ги. И „видях“ онази страст, която е вложил автографьорът в събирането им. В нея има много мечти, сила за живот, сбъднато и несбъднато, спомени от предишни животи за величие и тъга, красота и възвишени цели. Страстта към нещо!

Ключови думи: автограф, известни личности, развитие

Може би нямаше да спра вниманието си върху тази тема, ако не бях видяла постерна изложба на автографи в интернет на писателя и журналиста Румен Стоичков (Румен Стоичков, facebook, June 2018). Там на няколко платна са изложени тематично свързани автографи, които той е събирал през годините. По-късно той сподели, че по оформлението на постерите е работил с група художници от Пазарджик. Т.е. в подбора и оценката на над 5000 екземпляра са участвали хора професионалисти, умели в съчетаването на естетическото с духовното излъчване на всеки автограф. Или – стигаме до първия феномен в разглежданата тема, а именно – обществената значимост на този неоценен досега труд.

КАКВО представлява страстта?! Дали само онова изпепеляващо чувство, което те кара стремглаво да се втурнеш към нещо или някого. Или онази пречистваща сила, дадена ни чрез Христос да огледаме себе си и своя живот, за да бъдем повече хора и повече небесни пратеници. Или е всяко леко „убождане“ „вляво горе“, откъдето извира силата за житейското пътешествие на всеки от нас. Дори да е предизвикано от нещо, което другите не забелязват, или приемат за даденост.

Ето какво е отбелязано в Речника на българския език: (7)

страстѝ,мн.стра̀сти,ж.

1. Неудържимо увлечение, желание, чувство, което трудно се контролира; разпаленост.

2. Предмет на дълбоко увлечение. *Плуването е моята страст.*

3. Любов със силно чувствено, сексуално увлечение. *Неудържима страст.*

А това значи и: влечение, увлечение, нагон, стремление, пристрастеност, склонност, възжеление, наклонност, привързаност, придаденост, любов, ревност, разпаленост, жар, жаркост, пламенност, фанатизъм, ентузиазъм, плам, забрава, слабост, порок, краста, похот, сластолюбие, бурност, буйност, сила, страстност, желание, готовност, нетърпение, енергия, жажда, алчност, увличане, заслепение, сляпоувлечение, безумновлюбване. Дадени са още 42 синонима на тази дума, повечето от които –33 - са с позитивна насоченост и достатъчно близо до ядрото на разглежданата конотация.

Може би смисълът от страстта към събирането на автографи е в едно откривателство и/или ново приятелство. А понякога - просто самоцел. Смисъл на даден живот. В очакването на „тръпката“, във вникването и съпреживяването дори за миг с един не-обикновен по нашите понятия човек.

Най-важното, като контрапункт на всичко гореказано, е въздействието на една известна личност, която го е заслужила. (Тук няма да се занимаваме с пропагандно въвежданите публични модели на поведение чрез изтъкването на дадена личност с някаква скрита цел). С труд и любов, постоянство и търпение. Устрем и преодоляване. Знание и умения. Или иначе казано – това е примерът, който дава на обществото една доказала се личност. Това е обикновено личността, която „носи своя кръст“ да бъде оглеждана и оценявана „на показ“ за своите постижения. Личност, за която публичността е истинско предизвикателство към егото й, често пъти не издържащо на обществения натиск.

Човекът, който събира автографи. Автографьорът¹³⁰

Този, който фиксира обществения интерес и го приобщава към други нива на реалността. Там, където грубо материалното не се влияе от обществената нагласа, а от вечните истини за Доброто и неговата чудотворна сила. Разбирам от пътеката на моите мисли защо още в началото осъзнах, че събирането на автографи е важна дейност и тя е санкционирана като такава в нашето общество от светлите нива на реалността. От Духа. Т.е. е духовна дейност.

Автографьорът – магьосник с пръчица и тетрадка, в която вече е събрал подписи и от други хора. Или подписи върху картички, фотографии, изрезки от вестници и списания или други визуални средства, удостоверяващи, че подписалият се е именно този, чийто лик краси автографът.

Автографьорът – човекът, богат на срещи с красивото, силното, вълнуващото, който не чака покана от съдбата, а сам я търси. Авторът, който твори Вселената, като събира акценти от общественото внимание върху дадена личност и дадени ценности.

Автографьорът - човекът с интуиция – т.е. връзка с невидимия свят, призван да подчертае видимото за „незрящите“. Качества, които почти не се забелязват в т.нар. реален живот. Понякога хора, лишени от сетива за невидимите случки, се отнасят към „ловците“ на автографи дори пренебрежително. Често срещана реакция на егото спрямо неразбираеми феномени на проявената реалност.

В Пловдив, България, лице на автографьорите е Стефчо Автографа. Колоритна личност. Човекът, способен да „облети“ всичко случващо се в рамките на деня. Сам или с приятели, които необяснимо го следват, за да „опитат“ от съпреживяването. Понякога пренебрегван, но винаги по неповторим начин в центъра на общественото одобрение. Защо ли?И тук нека накратко си припомним какво означава реален живот,

¹³⁰ Автографьор - човек, който събира подписи на известни личности

реалност и нашето участие в нея. За по-голямата част от учените в света вече е ясно и логично изучаването на феномените в невидимия свят. Още повече – за невярващите има и солидни научни доказателства. С развитието на квантовата и торсионната, *вече наречена информационна физика с чисто прагматична цел – да не се визуира с ново име, а като комбинация от две познати понятия, за да не притеснява неразкрепостените научни умове*, са известни и обяснени много от фактите и събитията, за които доскоро се казваше – Това не може да го бъде, защото не може да го има. Но невидимият свят не само съществува и е част от живота ни и на Земята, а се оказва, че процесите, които наблюдаваме тук, са пряко свързани и зависят еднозначно от процесите „там“. Всъщност „там“ и „тук“ отново са условни понятия за истинската реалност, в която живеем. А реален живот означава животът, който водим „тук“ и който е в пряка връзка и зависимост от „там“. Установено е, че човешкото същество – дух идва на Земята с цел обучение в по-висши ценности, използвайки ресурсите на планетата Земя – т.е. тялото си. Основният извод в контекста на темата е, че всеки живущ на Земята човек е ученик от училището за мъдречи. И най-голямата мъдрост, като най-висша цел, е умението да обичаш всичко и всички на Земята. Защото енергията на любящата светлина, състояща се от атоми и частици – в движение, се нарича с едно земно име – Любов.

Публичната личност. Или - даващият автограф. Той се чувства изваден от контекста на събитието, докато му искат автограф. Но и поласкан, ако е забелязан. Така по различен начин удостоверява своето постижение пред обществото. Не само словесно, но и чрез официалната институция, която го представя пред обществото – подписа си. В този акт – даване и вземане на автограф - се разкриват много страни на живота - както чрез личността на вземащия, така и чрез личността на даващия, отделно и чрез реакцията на нашето общество към това явление. Да бъдеш част от магията, това също е магия на случването. В триъгълника на съпреживяното остава моментната връзка между тях, завинаги запечатана от тяхната неслучайна среща. Частица от Потока на Живота, който протича през дребното наглед събитие, колкото и незначително да е според егото на някои от наблюдателите. А всъщност - това са всички присъстващи на срещата. И всички те стават участници – волни или неволни. Част от цялото, което подчертава избора на Вселената да го огласи. Да го осветли

В контекста на общественото представяне – изложбата на автографи – да се запитаме дали всеки автограф е ценен. Дали зависи от избора на автографъора, или от избора на публичната личност да го даде или не. А може би зависи от обстоятелствата, които се подреждат случайно-неслучайно, за да бъде възможна срещата между активните участници в този процес на събиране на автографи. И тук сам се утвърждава изводът - автографът е в изборите. На осъществяването на срещата, на желанието да се отиде на събитието, на вниманието, което ще отдели даващият автограф на чакащите за неговия подпис. На реакцията на обществото.

Дали да се разпространява автографът като обществено достояние? Разбира се. И не само за това, че някой умилно ще си спомни за тези хора и самия себе си в контекста на съпреживяното от автографъора. Това е най-малкият от всички видими и невидими резултати, съпътстващи едно разпространение. Свързването с поредица безценни мигове с тези личности освен хронологията и историческия аспект носи и силата на едно установяване, приземяване към тази реалност, която е уловена с акта на даването и приемането на автографите. Според квантовата физика ако две елементарни частици се срещнат само веднъж, паметта за тяхната среща остава завинаги. А „приземяването“ на една квантова „среща“, както е при автографите, дава начало на един нов информационен пакет – идея, мисълобраз, който остава в матрицата (аурата или ноосферата) на Земята. И започва свой самостоятелен и обществен (общ с другите информационни обекти) живот. В автографите, освен гореизброеното, има много моменти, които засягат възпитанието на чувствата на поколението след нас. На какво да се възхищаваме. И най-вече – защо. Дали защото това са едни успели хора? Дали защото те са световно или локално известни. Или защото ние, оглеждайки се в техните постижения, търсим своя връх.

Има и още един неотменен ефект, който безспорно е много важен в процеса на събиране и даване на автографи. Силата на личния идентификационен код - подписа, с която отделната личност въздейства върху обществото. *Нещо като собствена буква, която е изнамерил за езика на обществото. Тя, както и дактилоскопските черти, носи информация за всичко, което си бил, ще бъдеш и естествено – си в живота, минал под знака на този подпис. Това е сила както за самия тебе, така също и за онзи, на когото си я дарил.* Но невинаги е само добра тази сила. Тя носи и негативите на личността. Т.е. наистина притежава пълната информация за този, който дава и се пренася и върху този, който взема автографа. И пак е обществено значима. Тя – която стимулира вътрешната потребност да стане подписът достояние на обществото и със самото си съществуване създава рефлексии. За да я има тази нужда, са задействани сили на природата в човека, призвани да съ-творят своя история, миг или знак в даден обществен контекст.

Обществено значими сме свикнали да наричаме нещата, свързани с основни параметри в нашия живот. Но фактът, че събирането на автографи изглежда встрани от нечии интереси, както и събирането на пощенски марки, не го прави по-малко значимо за Вселената. Ако някоя дейност води към обогатяване и развитие дори само на един човек, тя е фактор в развитието на цялото общество. И Вселената.**

На последно, засега, място ще спомена, че събирането на автографи не е изобретение на човека. А дейност, за която той „се е подписал“, преди да се появи на света. Затова често пъти автографьорите имат невероятния „късмет“ да вземат от някого своя автограф и много повече – да станат приятели с някоя от тези личности. Всичко е предвидено, нашата воля е само в ограничените възможности да кажем да или не на нещо или някого. Ако обаче един човек се откаже от дадена дейност, на негово място щеше да има друг, който да върши подобна важна духовна работа. Всеки човек е брънка от веригата събития. Част от Еволюцията, която не оставя нищо на случайността. Няма как иначе да я има и да върви към своя положителен връх. А следното отново ще тръгне – от начало до безкрай – все така...

Вселената - перпетуум мобиле.

ЛИТЕРАТУРА

Акимов, А., (1997) *Облик физики и технологий в начале XXI века. //Идеи Живой Этики и Тайной Доктрины в современной науке и практической педагогике.*

Акимов, А. (1996) Физика признает Сверхразум. // сп. *Чудеса и приключения*

Акимов, А., (2003) *Фундаментальные основания цивилизационного прорыва. Сб. Информоеэнергетика 3-го тысячелетия: социолого-синергетический и медико-экологический подходы.*

Александрова, Р., (2009) *Към нова научна парадигма чрез разширяването на езиково-семантичните граници на понятието информация – сб. /Филологическият проект в началото на XXI век.*

Александрова, Р., (2011) *Информационната култура – закъснява ли? В сб. Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век.*

Грабовой Гр., (2003) *Унифицированная система знаний.*

Речник на думите в българския език. *info rechnik.info*

Тихоплав В., Тихоплав, Т. (2003) *Кардиналният поврат.*

Тихоплав В., Тихоплав, Т. (2002) *Жизнь напрокат.*